

derfor ikke komme ind paa Enkeltheder i denne Betænkning.

Naar man Aar for Aar gennemgaar Statsrevisorernes Betænkninger, viser det sig, at det gennemgaaende er de samme Administrationsgrene, der rejses Kritik imod, saa det lader jo ikke til, at denne Kritik er særlig virksomhedsfuld. Man maa imidlertid haabe, at det en Gang maa lykkes, at de Punkter, man stadig peger paa, skal blive rettet. Det er ogsaa en stadig tilbagevendende Bemærkning, at der savnes Revisionsmyndigheder for en hel Del Grene indenfor Statens Virksomheder, men det er jo glædeligt, at dette nu kan ventes afhjulpet, efter at begge Ting har vedtaget en Lov om Omordning af Statens Regnskabs- og Bogholderivæsen.

Der er et enkelt Punkt, jeg gerne vil komme ind paa, da der i Folketinget har været Uoverensstemmelse om det, nemlig Afskrivningen af de 40 Mill. Kr., som repræsenterer Værdien af Statens Præferenceaktiekapital i Landmandsbanken. Et Mindretal i det andet høje Ting har ikke kunnet betragte den foretagne Nedskrivning som regnskabsmæssig rigtig og heller ikke anerkende Berettigelsen af at overflytte Beløbet fra Formueregnskabet til Driftsregnskabet. I Landstingsudvalget har de Medlemmer, som tilhører det konservative Folkeparti og Venstre, sluttet sig til dette Forbehold, idet vi ikke kan finde nogen som helst regnskabsmæssig Begrundelse for denne Nedskrivning paa det daværende Tidspunkt — vi maa huske paa, at det drejer sig om Regnskabet for 1923—24. Selv om det desværre har vist sig, at disse Papirer ikke kan anses for at have nogen synderlig Værdi efter de sidste Oplysninger, der er fremkommet om Landmandsbankens Status, var der ikke paa det daværende Tidspunkt nogen som helst Hjemmel og navnlig ikke nogen Bevilling til at foretage en saadan vilkaarlig Nedskrivning og overføre Beløbet fra Formueregnskabet til Driftsregnskabet. Der er jo ogsaa senere vist en Vej, ad hvilken Beløbet langsomt kunde være blevet nedskrevet, nemlig ved den Valutaafgift, som blev vedtaget ved Loven af December 1924; dette kunde den højtærede Finansminister dog naturligvis ikke vide i 1923—24, da dette Regnskab blev sluttet.

Det nævnte Forbehold maa vi altsaa slutte os til, men til Trods herfor skal jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale, at det høje Ting godkender Statsregnskabet for 1923—24.

Finansministeren (Bramsnæs): Det undrer mig noget, at man i dette høje Ting vil opretholde et Forbehold, som man vist ikke var særlig glad ved at være kommet ind paa, da man i Folketinget skulde afgive Betænkning over Statsregnskabet. Det Grundlag, som Forbeholdet var støttet paa, var saa løst, som jeg sjældent har set. Hvis det var ønskeligt, skulde jeg gerne komme ind paa en Gennemgang af hele det Grundlag, som man forsøgte at opstille, men jeg skal i hvert Fald foreløbig undlade det. Derimod vil jeg spørge: hvad mener det ærede Medlem med, at man har overført Beløbet fra Formueregnskabet til Driftsregnskabet? Maa jeg ikke bede om en nærmere Forklaring herpaa? Det maa være det ærede Medlem bekendt, at det fingeres, at disse 40 Mill. Kr. ligger i Kassebeholdningen, og Kassebeholdningen føres altid under Driftsregnskabet — altsaa ogsaa de Ændringer, der foregaar med Kassebeholdningen. Hvis man vilde have dækket sig imod, at der kunde ske en saadan Nedskrivning, naar der kom et nyt Ministerium, burde man have ført de 40 Mill. Kr. bort fra Kassebeholdningen; men det gjorde man ikke, for derved vilde man komme i Vanskeligheder med Hensyn til, hvad man skulde optage dem til, naar de skulde posteres et andet Sted som Obligationer. Derfor lod man ganske rolig disse Penge ligge i Kassebeholdningen som Penge, der skulde være virkelige Kroner, og saa er der ikke noget at sige til, at naar der kommer en Finansminister, som ikke vil sejle med Lig i Lasten i højere Grad end fornødent, lossen han de Lig ud, som ligger i Kassebeholdningen. Dette var et af de største Lig, som laa der, og det blev losset ud paa den eneste Maade, hvorpaa det kunde lade sig gøre, nemlig ved at afskrive Beløbet der, hvor det laa: paa Kassebeholdningen. Derved er der ikke Tale om, at man overfører noget som helst fra Formueregnskabet til Driftsregnskabet.

Den ærede Ordfører siger, at nu kan enhver se, at disse Penge ikke har nogen Værdi. Ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at jeg skulde have opført dem til den fulde Værdi, saaledes som det er gjort hidtil. Mener det ærede Medlem, at jeg skulde begynde Finansaaret 1924—25 med den Fiktion, at disse 40 Mill. Kr. laa i Kassebeholdningen? Mener Udvalget, som tager Forbehold her, det, eller hvad mener man ellers, jeg skulde have gjort? Maa jeg ikke faa nærmere Besked herom? Jeg skal være villig til at inkludere mig paa